ŞARKILAR ÜLKESİ

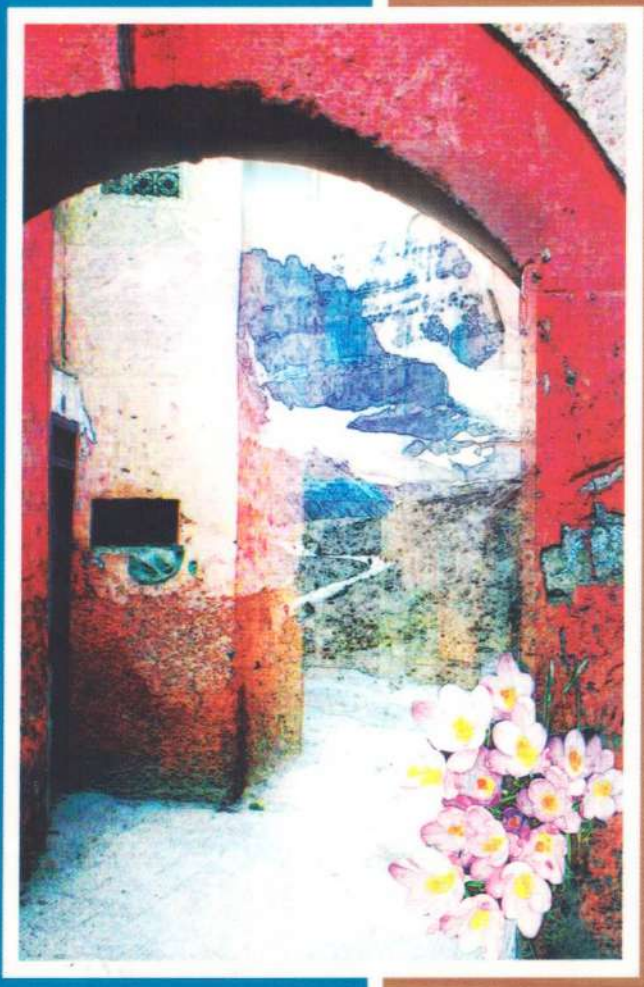

Emirali YAĞAN

PİYA
KİTAPLIĞI

Emirali YAĞAN

EMİRALİ YAĞAN

1958 yılında Dersim'de doğdu. Orta öğrenimini Elazığ'da tamamladı. Ankara Eğitim Enstitüsü'nde Pedagoji ve Paris VIII. Üniversitesi'nde Modern Yazın eğitimi aldı.

Yayımlanmış Şiir Kitapları:
Urmiye Mavisi (1989)
Şarkılar Ülkesi (1991)
Urmiye Mavisi ve *Şarkılar Ülkesi* ortak kitap (2003)
Gitmek Bir Uzun Öykü (2. baskı 2003)

Şiir Albümü:
Ve Denizi Kar Tuttu (2001)

Çeviri:
Raffi Hermonn ile birlikte *Şarkıların Şarkısı, Silva Gabudikyan* (2002)

emirali yağan

şarkılar ülkesi

Piya Zed 122

Piya Şiir Kitaplığı: 71

•

Şarkılar Ülkesi
Emirali Yağan

•

2. Baskı: Nisan 2003

•

Foto: Eren Yavi

•

Kapak Resmi: Songül Özçelik

•

Kapak Tasarım: Celal Erciyes

•

Kapak Uygulama: Nesimi Aday

•

Teknik Hazırlık: Aday Grafik 0212. 621 05 24

•

Baskı / Cilt: Kayhan Matbacılık 0.212 612 31 85

•

© Piya Kitaplığı & Emirali Yağan

ISBN:975-7026-87-5

PİYA
KİTAPLIĞI
istiklâl cad. büyük parmakkapı sk. 7/3
beyoğlu-ist. tlf/faks: (0.212) 245 28 03
web: *www.piya.org*, http://www.emiraliyagan.net

emirali yağan
şarkılar ülkesi

I.KİTAP
ŞARKILAR ÜLKESİ

Şarkılar Ülkesi *7*
Gün Başlar *26*

II.KİTAP
URMİYE MAVİSİ

Urmiye Mavisi *43*
Hücre *44*
Şaşılacak Şey *45*
Küçük Adam *46*
Mahşerin Atlısı *47*
Gonzalo'nun Kulağı 48
De Lori *51*
Bu Kez *52*
Lirik ve Destan *53*
Leyli Gecelere Veda *58*
Canbala *63*
Mevsimsiz Kar *64*
Kargı ve Yürek 65

I.KİTAP
ŞARKILAR ÜLKESİ

ben en uzun ağıt ve destan
geçip gideceğim uykularınızdan
zılgıtlarla!..

Şarkılar Ülkesi

1.
şarkılar getirdim size
ezgisi unutulmuş türküler

ve eteklerimde ateş yüzlü çocuklar
etimde fitillenen meşaleler
misket bombaları, napalm ve gaz maskeleri

benim şarkılarım hicran
türkülerim vurgun
ben her rüzgâra sürgünüm
her rüzgâr iklimine götürür
ardısıra göçeri turnaların

sesimi sulara bıraksam
serin ırmaklara
ürperir fırtına kuşları
derin denizlerin tayfun uykularında

eriştir sesimi dotman
ıssız bırakma
buralarda

giderler
terkilerinde çatal dilli tınaz yangınları
ve kefensiz çocuk ölüleri
giderler ören bırakıp ülkemi

bu kıyametimdir Nuh'tan önce ve sonra
miladımdır bu talan ve şivan kasırgası

varıp söyle
çağlasın Fırat
çalsın sesimi granit kayalara
uğrular basmış yüreğimi
kınından çekip bedenimi
eşkıya bırakır beni son çağın ortasına

artık durmam buralarda
duramam

Dicle kıyısında mülteci katarları
yorgun, aç, üşümüş
ve pusulanmış ince uzun patikalar

bu yol dara gider
bu yol bin açmaza...

zozanda kar
ve kıl çadırlarda göçebe kadınlar
bel verip toprağa ve aşka
asi çocuklar doğururlar
anaç sabrıyla Penolepe'nin
kundak ve kefen bezi dokurlar

uzaklarda ölü bir asker
vurur Basra kıyılarına

güneş her sabah kan izleri bırakır
doğuda, doğduğu yere

alıcı kuşlar avlağını şaşırır

sonra ay ufkuna döner
gün öte yüzüne
verir yüzümü doruklara beklerim
uykularım bölünmüş

gecenin eteklerinde tekinsiz bir şafak uğuldar

devriyeler yürür sokağınızdan
kimliksiz sokağınızda korku tellalları
kuzgun alayları

tenimde çırılçıplak bir namlu sonra
ve şakırtısı mekanizmaların
tetik düşürür
çığ gibi düşerim
kentinize
çığlıklarla!

çığlıklarla geliyorum kentinize
ölüm şenlikleriyle
katarlar, konvoylar geçer
nenni düşlerimden, sirenler, panzerler

çığlıklarla geliyorum kentinize
ölüm kampanalarıyla...
susar vardiyalar, şarteller
kapanır kent kapıları, kepenkler
santrallar, dekovil hatları, işlikler...

ardım sıra canavar düdükleri
ve çakalcalar!

çığlıklarla geliyorum kentinize
güneşin karartıldığı günlerden geliyorum

orada güneşin rengi hardal
"bomba-i kimya" göğün alacasında
aynasında siyanür sarnıçların

ve denizinin arayan nehir boylarında
kirletilmiş yüzüstü bir coğrafya
yekinir küllerinden
destanlara sınanır
pusatsız, acemi, cenkbaz

ve düşer yollara delori, lori...
verir de yankısını koyaklara derin
sesinde büyür sesi mitralyözlerin

dedim gitme, vurulursun
vurulursun göğsümün yürek yerinden
dayanıp kaç iklim esirgedim gül suretini

dedim, tehcir geldim sınır kapılarına
ülkem iğdiş panayırı
tenimde iz süren cembiyeler
ve jandarmalar

söyleyin
bu yol nereye
ben oraya
giderim
dağlı bir eşkal bırakıp
kendi ıssızlığıma
gün olur dönerim
dönerim de biter kıyametim

gecelerden geliyorum
yağmur izlerinden
yağmurda, karda, dardayım
bu gelen borandır, tufandır
zulmetin ardı narinim
şavkı al bir sabahtır

susarım, derin uçurumlar kollarım
mayınlanmış yollara dökülür sesim

zaman önceydi ya da şimdi

kanlılar vururdu beni
Nusaybin'in içinde
pusular kurulurdu alın çatıma

işte gövdem
cürümüne ibrettir
cemselerin ardında
sürüyüp bırakılan
kasaba meydanlarına

yüzünü çevir
beni hiç görmemiş
duymamış, bilmemiş ol

infazım görüldüğüm yerdir
gerekçem yakama iliştirdiğin gül

gel gör
ben şimdi niceyim
önüm boran
ardım ferman
yanım dağdır

gel gör
tanıksızm
Botan önlerinde
Allahsız ve insansızım

sualimdir tekmil geçitler

balık olsam derim
denizde, kasırgalar içinde
görülsem görüldüğüm yerde
kimvurdusuyum faili azgın cinayetlerin

ay bebeğim
sıska bacak dağlı kızım
yavru karacam
dilleri lâl kanaryam

ay bebeğim
gül kurusu
güz yaprağı
sarı soluk çiçeğim

hangi namlunun yangını
şaşkın şirret yangını
düştü ay yüzüne
paramparça

bir bilseniz işkilsiz gecelerin özlemini
bir bilseniz uykulara doymamış çocukların
korkulara sürülmüş gözbebeklerini

verin çalınmış uykularını çocukların
tadılmamış bayram şekerlerini
oyun çağlarını, gülüşlerini verin
ve gidin bu ülkeden

döner
ateşine küller
ben ki inkarın inkarıyım
yalansız tarihlerin ısrarıyım
döner bulur yankısını
sesinde sesim

inkarımdır resmi tarihler
bütün anlatılar rivayetim

ben yürüyünce karlarda
kart-kurt sesleri çıkarırmışım da
heybetimden çığ düşermiş uçurumlara!

bin kere sallanmışım da Ulu Cami avlusundan
Dicle'nin öte kıyısına
kırk bin kere vurulmuşum da Laç deresinden
Haydaran dağına boylu boyunca
ne canım çıkar, ne huyum çıkarmış!

hasılı, ölüm usanmış benden
ben ecelsiz ölümlerden!

kırdı boyunduruğunu topal öküz
bozuldu toprakla kara sabanın mahremi

bırakıp gider yağmur bulutları
üstümüzde gölgesini

dizildik katarlara
dengimizde
dö
kü
le
şa
çı
la
feodal törelerimiz

kanlı bir sınırdı hozan
töresi bozulmuş aşiretlerin
uzayıp giden sulh sofralarında
goweng durduğumuz

ve kırılıp dalımızdan
uzağımıza savrulduğumuz

alabalıklar akardı Basra'ya doğru
Munzur'un dibinde ışıltısını bırakıp
mercan kayalara

sonra barajlar düştü Fırat yollarına
tut ki gönenmiş yeşil bir ova
silme bereket olsun Harran
yine de kahrı benimdir
bereketi sizin

suların ülkesi yok
nehirler ki kesik damarlarıdır coğrafyaların
sesimi nehirlere bırakın

2.
Firari askerin günlüğünden

kim tutar günlerin çetelesini
bu teskere hiç gelmeyecek

Medya dağlarında uzundur geceler. gece bin başlı bir ejderha; yürür dağların, derin suların deltalarında. karlı uçurumlarda ay sakınır kendini şahikalara çığ düşüren namlulardan. ölü yıldızlar savrulur kutbun karanlığına; kayan her yıldız muratsız bir ölümdür vurulmuş kuytuluklarda

Ve ağır ağır uyanır uykusundan Ağrı; kurşuni bir gökten kaldırıp başını. kan içre bir şafaktır. gün hangi ufka düşse ora Nemrut'tur.

Gece kar gibi erir, ince uzun ırmaklar, eşkini atlar gibi...

gün başlar

gün başlar
su başlarından
bir ceylan sürüsü seker

ivecen siluetler düşer patikalara
sigara izmaritleri ve konserve kutuları
tekinsiz izdüşümüdür kuşatmaların

uzakta
bir tecrit karakolunda
ti borusu öter

karavana vaktidir
susar bataryalar
orada kan tutmuş bir asker
kusar kumanya tasına

"esas duruşu yalnız ölüm ve komut bozar, komutanım"
derken, saralı bir asker düşer tekmil komutlara

530. Gün

1-3 nöbetinde uyuklarken
tüfeğini yitirdi asker
teskere geldi gelecek derken
firara karışıp gitti asker

-Bu dağların bir sahibi var!
Loo, tekmilin var mı?

birden menziline düşüyorum kuşatmaların
ne yöne gitsem
gidemem

ölümün adresi yok

ilk sen düşüyorsun aklıma
çocukluğum, ilk gençliğim
akıyor boşalan sular gibi çavlanlara

ve sen, durdurulmuş bir fotoğraf karesi
ömrümün final sahnesinde

birileri durmaksızın bağırıyor:
hey asker
yüzünü göster
sana bir mezar gerek
azar
azar
mezar
kazıyorum
sana
asker
!...

uçurum gibi gelen bir sessizlik sonra
kalbimde bir deprem uğultusu
susturamıyorum

dayanamıyorum tertip
öleceksek ölelim artık

ölüm eğlen biraz
bir şarkının notalarındayım

uzak bir ezgiydi
radyo dalgalarında Lili Marleen
o bizim insan halimizdi
yıkımlara yangınlara sürdüğümüz

bütün cephelerde, ateş hatlarında
vururdu yüreğimizin kıyısına Lili Marleen
susardık, tekmil namlular soğurdu
bir tabaka tütün uzatılırdı karşı siperlerden
mataramızdan su verirdik biz onlara

yaşamak bir şarkının notaları kadar güzelken
o bizim hasretimizdi Lili marleen
ölümlere, ölümlere çaldığımız

oysa barış şarkılar kadar kısaydı

gecede bilenen kör bıçaklar ve ordu kıran bir ayaz

rüzgâr kar savuruyor
yüzümün ilk çizgilerinde derin izler bırakarak

tut ki, Allahüekber Dağları'nda
ya da1943 Stalingrad önlerinde
ve yahut Kunuri'de Şimal Yıldızı'nın düştüğü yerde
kar altında kan uykulardayım

düşler görüyorum
bilinmez bir tarih sayfasından geliyorum
tam şafak yerindeyim 21. yüzyılın.
ne garip bu yarayı Uzak Asya'da almıştım
Basra kanıyor!

o benim Alaska'da doğup
kumlara gömülen Samarra'da

çöl kanıyor
sular yanıyordu

yalvaçlar ülkesinde deccallar
kan sunuyordu ongunların kafatasına

bir kum tanesine sığınıyordu dünya
küçüldükçe çöller büyüyor
ve çöllerde uzayıp giden gölgeleri ölü orduların

oysa masallar kadar güzeldi
Babil'in Asma Bahçeleri

ah, Mezopotamya kanlı beşiğim

3.

bu ırmak akan bir yıldız sonsuza
siz bekleye durun güneşin alnında
dolanıp döner belki bir gün
kana, kana kanarsınız
dudağınızda zemzem

bu ülke ya niçin susar
san utancın küllerinde Sodom ve Gomera

bu rüzgâr böyle deli
hangi iklime mülteci
bu toygar sürüsü
ve haymatloz katarı

bir ülke kanar burada
çoğalan yangınlar

pelinler, berfinlerle örtün bu gömütlüğü
sinmesin kokusu uçuk benzinize solarsınız

örtün kapılarınızı sıkı sıkıya
sürgüleyin yüreklerinizi
sizi de yutar bu hortum
bu bozgun panayırı

daha, kapayın yüzünüzü
ya siz nasıl okşayabilirsiniz
bir çocuğun saçlarını; hani elleriniz

gidin bu ülkeden
silin adınızı
siz kendinize ölümsünüz

orada köyler vardı
orada insanlar
ömrüne susamış
tarihine tükürülmüş

bırakıp gider depremini
yüz çizgilerimde kanlı uygarlıklar
yıkıla devrile jüdanlar, tiranlar
olancası bir avuç kül kalır

oysa
ne çok Neron
ne çok Hiroşima, Babi Yar, yar...

bir sorguç oturmuş kendini sorgular
her ipin celladı olmak ne zor

kırın kalemlerinizi
katlime yetemezsiniz; ömrünüz çok kısa
savurun beni tınazlar boyu
izsürün günatımlarına, gece sularına

vurun kurdun kuşun suretinde
alın lanetimi; büsbütün kurtulun

kalırsam dağlara meylederim
kırın kollarımı yoksa xoybun
düşmeye görsün ellerim
karabasan uykularınıza

sizse
kör, sağır, dilsiz
ve kötürümdünüz
uçurumdu eşiğiniz

ve şafakları
gül tenli ufukları
çekip aldılar kıyınızdan
mavi ışıltısını denizlerin
al–yeşilini yerin ve göğün
çıplaktınız utanca ve karanlığa dönük

çiçeklerde öldü
göz ışığınızda solarken gün ışığı
Ay üşürken şahikalarda
Halepçe rüzgârlarıydı
soluğunuzda soğuyan

menzili yok uykularınızın
şimdi ve sonrası...

4.
Seydo

ihtiyar bir dağdı Seydali
alazlı bir laçine benzerdi

derisinin altında şarapnel taşırdı Seydali
uç verince bir parça şarapnel
jilet vurup kanatırdı kendini

tuz basıp trahomlu gözlerine
havada kurşun akıtırdı mecidiyenin deliğine
uykuları dar gelende
kalkıp baskınlara karışırdı Seydali
Seydali yani SEYDO

ihtar bırakıp intiharını
yürür katline pervasız
var git Seydo
umarın yok
bu destanda sen hep ölen
ölünen
nesline kıran düşesi Seydo

bağır
çığ düşsün sesine Seydo
bırındarım
ez be-dalım
hawar, hawar
seni kim duyar
kuşatılmış sesin
yankı bulmaz Seydo

Seydo düze inse
-inmiyor
ova kum gibi kaynıyor
Seydo büsbütün Kürt inadı

avazını verip karlı dağ geçitlerine
bağırır, bağrına yangınlar düşürür:
- Lo! ben buncasına ölüm demem
ben bu dağların töresini yere düşürmem
usanın artık
düşün yakamdan!

Ve Musa

ve Musa bir dut ağacına verip döşünü

sesini Beyaz Dağ eteklerine salardı
susardı karşı köyler
davudi sesine kuşlar konardı:

"merdena na kowo mare salteneto
kam kı pe tıfange xode mıreno
caye xo cenneto "

Ocak 1990 - Şubat 1991, Ankara

II.KİTAP
URMİYE MAVİSİ

Urmiye Mavisi

baktım bir dağ nevruzu
mavi-mor çiğli yapraklarında
bir çocuk gülücüğü
öyle içten, öyle hilafsız
eğildim kıyamadım
kokusunda sen

Hücrede

Serhat'a

asılıp en arsız teline yaşamın
ıslık çalmak Beethoven'den
ve kan işemek

ne muhteşem bir çelişki
erinci yaşamak en onulmaz yarada
varmak ölesiye ayrılıkların tadına

Aralık 1984, Ankara

acayip mâhluklar azizim
görünüşe bakılırsa
basbayağı insan!..
elleri, yüzleri
gülüşleri, yürüyüşleri
edaları, lakırdıları
fena halde benziyorlar insana

oysa zerresi değil hiçbiri
şapkalarını asar gibi vestiyere
öylesine çekincesiz, rahat
asıveriyorlar insanları
kasap çengellerine!

Küçük Adam

yürüyordu küçük adam
büyük düşlerle yüklü kervanın ardısıra

gün oldu sapa vurdu, yitirdi yolunu
kaldı bir başına erimsiz ve sefil
döndü divane kuzgun
sarı steplerde şerir ve yabanıl

aynasında göğü kucaklayan sarnıçlara
nasıl zehrini kusarsa sarı engerek
gün oldu küçük adam pusat bağlayıp
harami saflarında baskınlara durdu geriden
o büyük düşün yüklü kervanına

‘‘it yürür kervan yürür’’

dediler ki :
meyletmişse hayınlığa münkir
fırlatıp atmalı yüreğini
ve eğip önüne mankurt başını
basıp gitmeli insan ilinden

Mahşerin Atlısı

uyuyan bir yanardağa yaslanıp
buzul uykusuna çekiliyorum
dipsiz derin
ölüyorum adamakıllı

çağlar geçiyor
tükeniyor soyu
Nuh Nebiden kalma mahlukatın
İşte tam orda ayaklanıyorum apansız
havalanıyor Anka kuşum
küllerimde dinelen
Pompei uyanıyor

Troya önünde eğerlenmiş
Beni bekliyor Dündül
Tımarlı ve semiz
Yokülkeme yol nereden
Sen onu söyle
Ölümsüz atlarıyla pek çalımlı
Peleusoğlu Akhileus

Gonzalo'nun Kulağı

utandı
üryandı
yaldızladı bakırteni
yandı Gonzalo

Antlarda ustura ağızlı bir ayazdı

mıhladılar Gonzalo'yu
dayayıp bir palmiye ağacına
çapraz fişek dinamit bağladılar
ezgini çıplak bağrına

ürperdi
ala-kır saçları tel tel
gözlerinde pusmuş öfke parıltısı
ateş çemberinde akrepti Gonzalo
yalvarışsız
umarsız

ufukta güneşsiz bir sabahtır
uçsuz bucaksız maviden alagünlere
kuşlar kanat verir avazları taşkın
Gonzalo şaşkın
aymaz, inanmaz
haki üniformalı adam
hayta komutan pek keyifli
soluklanıp purosundan
usuldan ateşledi fitili
ve dedi:

- seyredin baldırıçıplaklar
nasıl ölürmüş partizanlar!

bölündü bin parçaya
kül oldu Gonzalo
toz duman içinde balaban bir kulak
düştü orta yere olanca dehşeti
köylü inadıyla
Gonzalo'nun kulağı
öldüğüne inanmaz
ses ister

ses:
bir şakaydı bu
bir oyundu Gonzalo uyan
seni bekliyor evde karın
Aymaralı aç çocukların
Ayacucho yaylasında başıboş lamaların
Compenero Gonzalooo!

De Lori

Mezopotamya gecelerinde
pusatsız uykuların özlemi
tütün ve kavdır de lori
duru bir aşk söylencesinde
sabahlara ulanan

dağlara döner yüzünü
ele vermez kederini de lori

bel verip ala karlı uçurumlara
dağılır ılgımlara duman duman
kar boran düşer de yollarına
çığlara karışır vay delal

has ölümler sınanır
sakınır gazabından de lori

ve düşer yollara de lori... lori
beyhude dönen değirmen
küllerini öğüten

Bu Kez

bu kez seviden, sevinçten
umuttan söz etmeliyim sana
işte avluda ilkyaz güneşi
dallarda dirim
ve çatlayan tomurcuk sesi
dışarıda gürül gürül bir dünya

gün doğarken
ilk çığlığındayken bebeler
sevincim çarmıha gerilir
kurşuna dizilir
örtük kapılarınıza karşı akranlarım

taşyüreklinin biriyim oysa
sen serime ferman
sürülmüşüm dağlara
pusatsız, bir başına
sevdan serime kefen

Lirik ve Destan

sararan bir vesikalıktır yüzün
agara duvarlarında
durur zan altında

zemheri sabahında biten ilkyaz çiçekleriyiz
buz içinde seviler kuşanan
yaralı aç uğrun
asrın yol ağzında çarmıha vurulan

bir eşkiya güncesidir ömrümüz
dağlara dağlara bezenmiş
lirik ve destan
ve umut ve sevda ve can
alazı dinmez, aman vermez
bir ısrardır bekler namluda huzursuz

iner boş yanıma hançeri hayının
direncin ayaklandırır beni yeniden
ödünsüz dostluğun sağaltır beni

can damıtır bin yaradan
sende sınanan kavli ısrarın

bağışla gözyaşımı karayağızım
kirpiğimdeki kederi bağışla
nice sonyaz düştü toprağına
nice mevsimsiz kar
kışladı yokluğun

kaldır başını ve bak
Munzur'un koyaklarında
seni çağırır pepuğ kuşları

közdük ocaklarda
tarlada ekin
işliklerde kahır ve öfke
yekindik kan ter içinde
uzatıp ellerimizi harlı yalımlara
yangınlar taşıdık tanevinden
sabahı tutuşturup gecenin eteklerinden
ergen ölümler devşirdik dağ doruklarından
oğullar-kızlar beledik ölümün koynunda senin adınla
öptük kokladık yitirilen her yoldaşı senin adınla
uçurduk Tay dağına
candan tenden azat turnalar Cihan'a

çarpılar çizildi künyene
inadına filizledin yediveren
bir dal gibi uzanan
granit bir kayanın gediğinden

belasın sen gülüm
ölümü galebe çalan belâçiçeği
bu bozgunda sen payımıza düşen utku
hançeremizde türküleşen umut

sırt çantasında bir gerillanın
Çing Gang'dan Naksalbari'ye
ihtiyatla taşınan emanetisin sen
yıkık bir kentin göğünde
parıldayan yıldız
sabaha işaret eden

yüce dağlara verdim yönünü
kanatlarında alakır bir şahinin
savurdum doğu rüzgârlarına

durma gel en uzun yürüyüşünle
gel ve usulca at köprülerini
bu bungun çağın

İsterim ki

bir ay doğsun
başımın üstünde taşıyayım
şose boylarından Munzur'un
dağ yelleri okşasın saçlarımı

laciverdi bir Akdeniz olayım
yakamozlar içinde
hışımla çekip kürekleri
varayım alın çatına
Karadeniz'de karayelin

bir yontu olayım
Nemrut'un doruklarında
şafağa eğilen olgun bir başak
Harran ovasında

öğle vakti, temmuzda
alıp serim başımı Toroslar'dan
seyran, Seyhan olaydım
yangına Çukurova'nın!

menzilde bir yaralı turna
çığlığındaki muştu sen olaydın

Leyli Gecelere Veda

her gece
alıp başımı giderim
sarı yıldızın ufkuna
yurtsuz ve destursuz

geçtim kızgın kum denizini
atsız, yitik ülkelerin menzilini
kırk kapıdan kırk köpekle
vardım, erişilmezliğinde özlemlerin gizini dokur
ipek atlaslar gerilmiş gergefi dizinde
durur kibirli haspa
san yangınlara bağdaş kurmuş Neron
lir çalar öyle kayıtsız bakıp yanan Roma'ya

dedim:
- tanımaz mısın a sultanım
Yusuf'um ben; kuyunun dibinde unuttuğun

umar yok
kışladı gözlerinin iklimi
çözülmez buz dağları
daha uzun yıllar gerek vuslata

dedi:
nehirler bilirim ben çağlar akar uzun ince
akarında tükenir, soluğu yetmez enginlere
git gidebildiğince...

sonra,
ay düştü gamzesine nesimi bir akşam
saçlarında pelin kokusu, inceden yel

erguvanlar açtı apansız
aykarası gecenin eteklerinde
tanağartısı düşürdü geceye
gözlerinde upuzun bekleyişlerim

Ay çekildi buluta apansız
ayıldım derin uykulardan

dedi: külsün yine "kerem gibi yana yana"
durma vur kendini sevmelerin mihengine
işte dağ işte şirin

terkimde yanılgılarım ve alarga
bağladım ince belli kula kısrağımı
çiçekli dağ yamacına
eğlenip bir zaman
isyanlar biriktirdim
büyük cürümler
...
dedi: yoh yoh, başarısız seferlerin düşmüş nalısın sen
dedim: he canım yüreğim şiir öreni sevmelere talan

gece biter
düş kırıkları kalır imgelemde (bir kaç kırık mısra)
yoksun; çevrende o uzak yalnızlığı tundraların.

ve ben hep aynı beton çöldeyim

ben ki, boyun eğmemişim
Tiranların hükmüne

sen zaafım olursun
ipince bir misinanın ucunda
kırılan direncim

dön saçlarında nergis mavisi
dön bu gece firarım ol
ayın değirmisine sarıp eşkalimi
beni dağlara taşıyan kılavuzum ol

tut elimden uçsuz bucaksız özgürlüğüne sal kırların
dörtnal menzile erip çatlayan utkun, uçarı yılkıların

Canbala

ince ve çetin
yalçın ve sarptı yol
patika mı desem
naldöken mi
bıçak sırtıydı yol

ben işkilsiz çocuk
ayasından kan sızan
yalınayak sığırtmaç
uçurum kıyısında
korkusuz karaca

devşirip
kırların cömert özgürlüğünü
bir tutam rüzgâr
dağ kokulu sungular
çığlık çığlığa şarkılar
getirdim sana
güzel annem
saçlarımı okşasana…

Mevsimsiz Kar

Bir dağ yangını içerim
Deli mayınlar döşenir damarlarıma
Kınsız bir öfke düşer de yoluma
Beni benden aşırır

Mevsimsiz kar yağar
Taştan demirden içeri
Ak ellerini uzat
Ellerini ellerime bırak
...

Kargı ve Yürek

1.
geldin
mahşeri bir kalabalıkla
kışladın yalnızlığımda

gittin
yüreğimi bir kargının ucunda bırakıp
bozgunlara salarak beni

ama öylesine ki,
aynı kargının ucunda yüreğimi
bir kez daha görmeye hazırım
yeniden duyabilmek için sesini

2.
yağmur yüklü bulutlar gezinir gözlerinde
dinelen bir tufan

geçti kaç mevsim ırak, urağan
gözlerinden alırdım haberini dönen mevsimlerin
cemreyi, ilkyazı, yaz güneşini gözlerinden bilirdim

3.
...
sesime ılık meltemler düşürsem
yağmur mavisi bir iklim gözlerin
dokunsam incinir, gitsem küsersin
yüreğimin en kırılgan yerinde
herkesten özgesin
...
sen pelinsin uçurumlara büyüyen
ben yağmur zerresi yaprağına düşen

4.
dokunsam dağılacak
ufkuma serdiğin serap

bir düşsün
vakitsiz sabahlara uyandığım
seni uçurumlar gibi büyüttüm içimde

bir düşsün
bin yıl sonra uyandığım

5.
çalsam kapılarınızı
uzun uzak yolların yorgunluğunu bıraksam eşiğinize
duymazsınız; derin uykularda kendine konuktur herkes

geçip giderim uykularınızdan
temizlik işçileri dağılır sokaklara
ayak izlerimi ve aylak dizelerimi
süpürüp atarlar ardımsıra
...

6.
bilmezdim Ankara gecelerinde dolunayı
böyle yunmuş, böyle cömert ve çırılçıplak

bir yıldız kayar kutup yönüne
usul bir yel eser cemre kokularıyla
soluk pastel bir resimdir uykusunda varoşlar

bir tren geçer Ayaş önlerinden
yorgun homurtularıyla
ve görünmez sularıyla İncesu deresi

malta ıssız, devriyeler uykulu
seni düşünüyorum
yüreğim aydınlık ve umutlu
penceremin uzamında ala kara bir kent
seğmenim Ankara...

7.

uçurum çiçekleri derdim de
Munzur eteklerinden
Savruldum uçʞunlar gibi
Newroz alevlerinden

geldim
yüzümde bakır çalığı, mahcup, acemi,
lehçesi dağ, şifresi yurtsuz ezgilerle

bu kentte öğrendim dövüşmeyi bilgece
kadim dostluğu ve ihanetleri bu kentte
sevmeleri ve hapishaneleri

Ankara alnımın ilk çizgisi
Gitsem, korkarım ıssız kalacak

8.
gidersem büsbütün
göç yollarını yitirmiş turnaların
menziline düşüp de dönmezsem

deyin ki,
o ateş ve rüzgârını hep yanında taşırdı.

1985 - 1989

...piya

bir şiir kitaplığıdır ve yalnız şiir yayımlar...

adnan satıcı: **poetika**

ahmet müfid: **sanki aşk**

ahmet müfid: **ölüm gibi, alışkanlıkla**

ahmet telli: **kalbim unut bu şiiri**

asuman susam: **bir unutuş olsun**

asuman susam: **ihtimal ki aş**

benno barnard: **bir sanskrit**

binali duman: **hayatı sevdir bana**

binali duman: **yağma ve huşu**

celal çimen: **neşter teorisi**

celal çimen: **yaralı bir keman için mi sesi**

ece ayhan: **ç.kaleli melahat'a iki el mektup**

emir ali yağan: **şarkılar ülkesi**

emir ali yağan: **gitmek bir uzun öykü**

emir ali yağan: **evvel zaman şiirleri**

ersin ergün: **yeniden haziran**

fadıl öztürk: **esmer bir acı**

fadıl öztürk: **hep kuzeydi gözlerin**

fergun özelli: **aşkiya**

hamdi gedik: **uçurum**

hamdi gedik: **alnında öpücük yarası**

gökhan hoştürk: **sırlar ve sarmaşık**

hicri izgören: **ve öteki**

kemal b. cemgil: **melankoli**

kamer söylemez: **adır u asme**

kemal astare: **gome**

kemal b. cemgil: **kanlı kitap**

küçük iskender: **barûdî**

leyla onomay: **portakal yokuşu**

mansur balcı: **kumdan kule**

mansur balcı.: **zar, zaman ve tiner**

mehmet çetin: **hatıradır, yak bu fotoğrafı**

mehmet çetin: **rüzgâr ve gül iklimi**

mehmet çetin: **kekemece**

mehmet çetin: **aşkkıran**

mehmet çetin: **bırağıudan**

mehmet karabulut: **mavi gülüyorum**

muzaffer oruçoğlu: **falaris prelüdleri**

namık kuyumcu: **belki bir şarkı**

namık kuyumcu: **talan bir ömrün ortasında**

namık kuyumcu: **bir şakayım dünyada**

nesimi aday: **corovan'a üç geyik**

oğuz özdem: **uzak**

önder kızılkaya: **üzülürsün bir zaman**

önder kızılkaya: **ben kulunuz arsenik**

öztürk uğraş: **fırat'ın suyüzlü çocukları**

öztürk uğraş: **hay benim boynum kopsun**

r.durbaş: a. arif anlatıyor: **k. dinamit kuyusu**

refik durbaş: **mektup var ilhami bekir'den**

refik durbaş: **güneşli rüzgâr nazım'ın**

şaban ol: **arabesque**

selim şen: **ten ve söz**

seyhan gemici: **ladin**

süha tuğtepe: **düşler ve seyrekzamanlar**

süha tuğtepe: **sürgün mozaik**

süha tuğtepe: **pitonüşümesi**

şükrü erbaş: **eşikler kirpikler**

tuğrul keskin: **tacir ve cinayet**

tuğrul keskin: **bir suyun kıyısında**

tuğrul keskin: **babek**

tuğrul keskin: **kırılan kar sesi**

tuğrul keskin: **ipekler çoğaltmaya**

turabi saltık / s.naje lale: **şocemtsuk aliy**

ünal ersözlü: **okyanusların not defterinden**

ü.ersözlü: **gidiyorum, adım unutuluş olsun**

vecdi erbay: **yaz sayıklamaları**

veysel çolak: **aşkın la sesi**

yücelay sal: **j**

tel: (0 212) 245 28 03 e-mail: info@piya.org

"suların ülkesi yok
nehirler ki kesik damarlarıdır coğrafyaların
sesimi nehirlere bırakın"

2. BASKI

9 799757 026906

ISBN: 975-7026-90-5